

Dondurma Orkestrası

Yavuz DEMİRKIRAN

Dondurma Orkestrası

Yavuz DEMİRKİRAN

Sweetberry kasabasında, Bay Topkepçe'nin Dondurması adında bir dükkân vardı. Bay Topkepçe'nin kıvrıcık gri saçları, küçük bir kel noktası ve pırıl pırıl kahverengi gözleri vardı. Krem rengi gömleğinin üzerine nane yeşili bir önlük giyer, çizgili bir papyon takardı. Yeni tatlar yapmayı çok severdi ve ahşap tadım kaşığı hep önlüğünün cebinde dururdu.

Güneşli bir sabah, Bay Topkepçe bir parti çilekli dondurma yaptı. Küçük bir tadına baktı ve birden—PFFFT! Mutlu bir ısıklık sesi mutfağı doldurdu. Gözlerini kırıştıtırıp yeniden tattı. PFFFT! Çilekli dondurma neşeyle ısıklık çalıyordu! Bay Topkepçe güldü ve ellerini çırpı. 'Şarkı söyleyen dondurma!' diye bağırdı. 'Ne harika bir sürpriz!'

Kısa süre sonra Bay Topkepçe daha çok şarkı söyleyen tat keşfetti. Vanilya, hafif bir esinti gibi usulca mırıldanıyordu. Limon, herkesi güldüren parlak trompet sesleri çıkarıyordu. Dükkân müzikle doluydu! Genç yardımcısı Pip her şeyi kırmızı defterine yazıyordu. İki siyah örgüsü ve ön dişleri aralıklı bir gülümsemesi vardı. 'Koca bir tat orkestramız var!' dedi.

O öğleden sonra, Belediye Başkanı Bell dükkâna daldı. Altın düğmeli lacivert bir takım elbise ve kırmızı bir kuşak giyyordu. Pirinç megafonunu kaldırdı. 'Kasaba müzik festivali bir hafta sonra!' diye gürledi. 'Özel bir gösteriye ihtiyacım var!' Pip'in ela gözleri parladı. 'Bir dondurma orkestrası kurabiliriz!' diye bağırdı. Bay Topkepçe kaşığıını düşürdü. 'Bir orkestra mı?'

Bay Topkepçe emin değildi. 'Dondurma erir!' dedi. 'Ve notalar birbirine karışır!' Ama Pip kırmızı defterini açıp ona bir plan gösterdi. 'Çilek ısıklık çalar, vanilya mırıldanır, limon trompet çalar,' dedi. 'Sadece onları soğuk tutup birlikte çalmamız gerekiyor.' Yaşlı fırıncı Dede Çırpıcı başını salladı. 'Ben yardım ederim,' dedi usulca. 'Takım çalışması, zor işi eğlenceli hale getirir.'

Ertesi gün alıřmaya bařladılar. Bay Topkepe ıřlık alanlar iin ileęi kaselere koydu. Pip mırıldanan vanilyaları sıraya dizdi. Dede ırpıcı limon trompetlerini yerleřtirdi. Ama mzik bařlar bařlamaz dondurma erimeye bařladı! ilek vanilyanın řtne damladı. Limon notaları cıyaklayıp durdu. 'Eyvah!' diye baęırdı Bay Topkepe. 'Bu bir grlt gl!'

Belediye Başkanı Bell megafonunu sallayarak aceleyle içeri girdi. 'Bu korkunç gürültü de ne?' diye gürledi. 'Festival neredeyse geldi!' Pip biraz sabırsızlandı. 'Sadece yeniden denememiz gerekiyor!' dedi. Dede Çırpıcı çırpıcı şeklindeki bastonunu yere vurdu. 'Sabır,' dedi. 'Her seferinde bir sorunu çözelim.'

Önce dondurmayı soğuk tutmaları gerekiyordu. Dede Çırpıcı buz mavisi kaseler çıkardı. 'Soğuk kaseler erimeyi yavaşlatır,' dedi. Pip bunu not etti. Sonra notaların karışmasını önlemeleri gerekiyordu. 'Her tat kendi bölümünde çalsa nasıl olur?' diye önerdi. Bay Topkepçe ellerini çırpı. 'Bir çilek bölümü, bir vanilya bölümü ve bir limon bölümü!'

Yeniden denediler. Bay Topkepçe ahşap kaşığıyla orkestrayı yönetti. Çilek ıslıkçıları neşeli bir melodi çaldı. Vanilya mırıldananları yumuşak bir ezgi mırıldandı. Limon trompetleri parlak, güneşli sesler çıkardı. Ama sonra bir çilek ıslıkçısı vanilya bölümüne yuvarlandı. Mırıltı, sallanan bir ışığa dönüştü. 'Eyvah!' dedi Pip. 'Bir duvara ihtiyacımız var!'

Dede ırpıcı bazı uzun kurabiye duvarları buldu. 'Bunlar bölümleri ayrı tutar,' dedi. Üç rahat köşesi olan küçük bir sahne kurdular. Çilek köşesinde pembe yastıklar vardı. Vanilya köşesinde beyaz dantel örtüler vardı. Limon köşesinde sarı peçeteler vardı. 'Artık herkesin bir yeri var,' dedi Bay Topkepçe. 'Bir kez daha deneyelim.'

Ama festival ertesi gündü ve hâlâ ortalık karıştı. Bay Topkepçe endişelenmeye başladı. 'Belki iptal etmeliyiz,' dedi. Pip başını salladı. 'Hayır! Sadece birlikte çalışmamız gerekiyor.' Defterine baktı. 'Ya hepimiz tek bir lideri takip edersek?' dedi. 'Ve ya yavaşça, her seferinde bir tat çalışırsak?'

Dede ırpıcı g l msedi. 'İşte bu ruh!' dedi. 'Sadece vanilyayla başlayalım.' Vanilya usulca mırıldandı. Sonra ilek bir ısıklıkla katıldı. Sonra limon parlak bir trompet sesi ekledi. Yavaştı ama g zeldi. Bay Topkepe derin bir nefes aldı. 'Bunu yapabiliriz!' dedi. 'Takım alışması, zor işi eęlenceli hale getirir!'

Festival günü sahne hazırdı. Bay Topkepçe en güzel papyonunu takmıştı. Pip kırmızı defterini bir orkestra şefi batonu gibi tutuyordu. Dede Çırpıcı bastonuyla yakında oturuyordu. Belediye Başkanı Bell megafonunu kaldırdı. 'Bayanlar ve baylar,' diye gürledi. 'Dondurma Orkestrası!' Kalabalık alkışladı. Müzik başladı—tatlı ve net.

Çilek neşeli bir melodi ıslık çaldı. Vanilya yumuşak bir şarkı mırıldandı. Limon parlak trompet sesleri çaldı. Notalar havada serpme gibi dans etti. İnsanlar alkışladı ve ayaklarını yere vurdu. Bazıları dudaklarını bile yaladı! Son nota sönünce herkes ayağa kalkıp tezahürat yaptı. Belediye Başkanı Bell mutlu bir gözyaşı sildi. 'Bu şimdije kadarki en iyi festivaldi!' dedi.

Gösteriden sonra herkes dondurmali kupların tadını çıkardı. Bay Topkepçe Pip'e büyük bir top çilekli dondurma verdi. 'Harika bir fikrin vardı,' dedi. 'Ve hiç pes etmedin.' Pip, aralıklı dişleriyle gülümsedi. 'Hepimiz birlikte çalıştık,' dedi. Dede Çırpıcı başını salladı. 'Yaratıcılık ve takım çalışması, zor işi eğlenceli hale getirir,' dedi. Ve bütün kasaba aynı fikirdeydi.

O günden sonra Dondurma Orkestrası her kasaba festivalinde çaldı. Bay Topkepçe yeni şarkı söyleyen tatlar icat etmeye devam etti. Pip kırmızı defterine planlar yazmaya devam etti. Dede Çırpıcı her şeyi serin ve sakın tuttu. Belediye Başkanı Bell ise gösteriyi her zaman gürleyen bir sesle duyurdu. Ama en tatlı müzik, arkadaşların birlikte çalışmasından, her seferinde bir top dondurmayla doğdu.